

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

BERYGTEDE HUS, DET

PROGRAMMER CREDITS MM.

KOSMORAMA

ØSTERGADE 26

· INDEHAVER · HJALMAR · DAVIDSEN ·

Emil Kristensens Bortrykkeri. Nørregade 30. Telefon 4345

Det berygtede Hus.

Originalt københavnsk kinematografisk Skuespil i 2 Akter.

HOVEDPERSONERNE:

Enkefru Søholm	Fru Augusta Blad.
Nina, hendes Datter, Visangerske	Fru Lilly Lamprecht.
Svend Thomsen, Løjtnant i Marinen	Hr. Richard Christensen.
B. V. T. Cohn, Artistagent	Hr. Viggo Lindstrøm.
Tuerese, hans Kone	Fru Amanda Lund.

Handlingen foregaar dels i København, dels i St. Petersborg.

Forestillingen er forbi i Scala-Varietéen. Udenfor gaar Løjtnant Thomsen og venter paa sin smukke Kæreste, Visangersken Nina; men desværre er det ikke glædelige Meddelelser, han har at give hende, thi næste Morgen skal han paa Togt med Panserkrydseren „Havørnen“, og hvem ved, naar de saa ses igen.

Næste Morgen sejler Thomsen, og Nina, der maa forsørge sin gamle Moder, gaar hen til sin Direktør for eventuelt at faa sin Kontrakt forlænget for en Maaned til. Da hun imidlertid ikke vil, som han vil, bliver Kontrakten ikke forlænget, og Følgen bliver, at Nina lægger Billet ind paa en Annonce fra Empire-Varietéen i St. Petersborg. Fjorten Dage efter har Nina Slutsedlen i Lommen og damper af til St. Petersborg, tung i Hjertet over at skulle skilles fra sin gamle Moder, men dog glad ved Udsigten til de mange rare Penge, hun skal bringe med hjem til hende.

Paa Kajen i St. Petersborg modtages hun af Agenten Cohn, en Mand, der ikke indgyder større Tillid, men Nina følger ham dog, da intet er at klage paa hans Optræden. Ak! altfor snart — men desværre for sent — skal hun erfare, at han er en hel anden end den, han udgiver sig for. I Virkeligheden er han ikke Impresario, men Agent for den hvide Slavehandel, og det Hus, han har ført Nina ind i, er intet mindre end et af Storbyens mest berygtede Huse.

Stakkels lille Nina, det er ikke gode Dage, hun har her. Brevene til hendes Kære bliver opsnappede og brændte, og hjemme sidder der en gammel Moder og græder sine Øjne tørre, fordi hun ikke hører noget fra sin lille Datter. I sin Sorg skriver hun om Hjælp og Raad hos Løjtnant Thomsen, og denne bliver naturligvis ganske bestyrtet, da han faar Budskabet om Ninas Forsvinden. Heldigvis vil Skæbnen, at „Havørnen“ faa Dage efter anløber St. Petersborg, og ankommen hertil styrter Thomsen straks op til Empire-Varietéens Dirigent for at erfare noget om sin Kærestes Skæbne. Men denne kender selvfølgelig intet til nogen Nina, og Thomsen er nu klar over, at hans Kæreste er falden i samvittighedsløse Slynghers Vold.

Om Aftenen inviterer de russiske Søofficerer deres Kammerater med ud at se paa Byens Natteliv, og skønt Thomsen ikke er meget oplagt til Kommers, gaar han dog med i Haab om at komme paa Sporet efter Nina. Og ganske rigtigt — Skæbnen vil, at Officererne netop dumper ind i det Hus, hvor Nina er indespærret. Nina er ude af sig selv af Glæde, da hun genser sin Kæreste og aftaler at flygte med ham om Natten; men Cohn, der har overværet Samtalen, forpurrer det, uskadeliggør Thomsen og belaver sig paa at forlade Byen med Nina. Uheldigvis taber han den ene af Dampskibsbilletterne; denne bringer Politiet, som Thomsen har allarmeret, paa Sporet, og netop som Cohn i god Behold er kommen ombord i Udvandrerdamperen med Nina, overmandes han af Politiet og arresteres, medens Nina glædestraalende kaster sig i sin Kærestes Arme, og snart efter er hun atter hjemme igen hos sin Moder, glad og lykkelig over at hendes første og sidste Eventyr trods alt fik et heldigt Udfald.

Ifølge Censorforbud maa Børn ikke overvære denne Forestilling.

Nina:

4454
—

UNGDOMMENS RET

Prod.: »Nordisk Films Kompagni« 1911

Manus.: Alfred Kjerulf

Instr.: August Blom

Medv.: Valdemar Psilander (Hofjærgermester Søtoft), Zanny Petersen (Else, hans Datter), Robert Dinesen (Ove, hans Søn), Else Frølich (Frk. Engelke, Elses Selskabsdame), Einar Zangenberg (Kammerjunker v. Plessen).

NINA ELLER PIGEHANDLEREN NINA

DEN HVIDE SLAVEHANDEL III

DET BERÛGTEDE
HUS

Prod.: »Nordisk Films Kompagni« 1912

Manus.: A. Schmidt

Instr.: Urban Gad.

Medv.: Richard Christensen (Søofficeren), Lilly Lamprecht (den unge Pige), Amanda Lund (Bordelværtinden), Viggo Lindstrøm (Bordelværten).

DEN STÆRKESTE

Prod.: »Nordisk Films Kompagni« 1912

Manus.: Alfred Kjerulf

Instr.: E. Schnedler-Sørensen

Medv.: Valdemar Psilander (Chas. Burns), Robert Dinesen (Grev Frederik Ottoman), Else Frølich (Grevinde Rinette v. Thule), Ebba Thomsen.

I Anledning af »Nordisk Films Kompagni«s 50 Aars Jubilæum spiller vi i dette Program nogle Film fra dets *belle époque*, dets Guldalder. Skønt Filmene er gamle, er Programmet paa sin Vis splinternyt, idet »Ungdommens Ret«, »Nina« og »Den Stærkeste« ikke har kunnet ses i Danmark i mange Aar – i Anledning af Jubilæet er der fremstillet nye Kopier fra de paa »Nordisk« bevarede Negativer. Det er da lidt af en filmhistorisk Sensation, vi har at byde paa – en *Georges Sadoul* vilde sikkert give meget for at se Programmet. Paa den anden Side skal man stadig vogte sig for at generalisere for vidt om f. Eks. Instruktørerne og Manuskriptforfatterne; det er fortsat kun et lille Udvalg af Storhedstidens Film vi kan studere. Og man bør huske, at den berømte Filmstil først og fremmest var *en kollektiv Stil*; vi befinder os paa et

Tidspunkt, da den enkelte Personlighed kun i meget ringe Grad sætter sit Stempel paa den enkelte Film. Paa denne Baggrund er det, at jeg er tilbøjelig til at fremhæve *August Blom* saa stærkt. Ikke fordi han var saa meget større en Instruktør end de andre, men fordi han var *Pioneren* paa mange Maader. Af dette Program vil De let kunne faa det Indtryk, at *Schnedler-Sørensen* var betydeligere, men Udvalget er for lille til, at en saadan Dom kan fældes. *Schnedler-Sørensen* havde i de tidligere Aar noget mere Sans end *Blom* for Klipningens Betydning, men dette er ikke altafgørende, naar man skal bedømme de to Instruktørers Statur.

»UNGDOMMENS RET«

»Ungdommens Ret« er det typiske erotiske »Nordisk«-Melodrama: Den erotiske Konflikt efterfulgt af en Sensationsslutning.

I »Ungdommens Ret« kurtiserer Hofjægermester Søtoft Datterens Selskabsdame Frk. Engelke. Sønnen Ove vinder imidlertid hendes Gunst. Den af Frk. Engelke forsmåede Kammerjunker v. Plessen sladrer til Hofjægermesteren, der dog først tror ham, da han en Aften ser Oves og Frk. Engelkes Skygger i nær Kontakt paa et Rullegardin. Datteren Else farer op og faar Frk. Engelke ud, men v. Plessen, der belurer Selskabsdamen, kommer til at stikke Ild paa Værelset, paa hvilket Ove og Else nu er indespærrede. Den rasende Hofjægermester, der tror, at Ove og Frk. Engelke er inde bag Flammerne, vil overlade de to til deres grusomme Skæbne, men da han kommer ned, ser han Frk. Engelke foran sig! Hofjægermesteren gaar da i Gang med en sensationel Redningsaktion, og Frk. Engelke bliver forvist fra Gaarden.

Meget smuk er Indledningsscenen, i hvilken Søtoft kurtiserer Engelke nede i Haven, medens Datteren løber den lange Vej fra Gaarden hen til dem. Nydelig er Silhouetvirkningen og Gentagelsen af den. Med en fiks Chokeffekt viser *Blom* os først Redningstæppet, efter at Else er blevet kastet ned. Men ellers er der ikke meget visuelt effektfuldt i »Ungdommens Ret«.

Mest spændende af Personerne er v. Plessen og Selskabsdamen, en særdeles tidstypisk Figur. Det fortæller lidt om, hvor store Anstrengelser vi maa gøre os for helt at forstå disse gamle Stumfilm, at »Politiken« i sin Anmeldelse kaldte hende dæmonisk – Tiderne skifter, os forekommer hun meget pæn og stilfærdig. Hun behandles med en lidt primitiv Indignation, der ellers ikke er karakteristisk for det danske erotiske Melodrama. Men karakteristisk er det, at man i Skildringen af Søtoft gaar meget vidt i sin Forstaaelse af Lidenskaben: Han fordømmes ikke, fordi han beslutter sig til at undlade at hjælpe Ove og Frk. Engelke. Maaske er der dog et vist Snobberi forbundet med, at Frk. Engelke misbilliges, ikke Hofjægermesteren. I hvert Fald er der en voldsom Lidenskab i denne Type danske Film, og Censor *Nicolaisen* var da heller ikke altid glad for Situationerne. I sin Kommentar til »Ungdommens Ret« skrev han bl. a.: »Nogle Kyssescener udgaar og forkortes«.

Spillet er blegt, og *Blom* skabte i 1911 mange langt bedre Ting. Men i Sammenligning med, hvad der ude i Verden blev iscenesat i 1911, hævder »Ungdommens Ret« sig pænt, især ved sin uromantiske Opfattelse af Kærligheden.

»NINA«

»Nina« fortæller om en ung Pige, der er ansat paa en Variété, men som bliver lokket til Rusland og havner paa et Bordel i St. Petersburg. Hendes Elskede, der er Søofficer, kommer lige netop til St. Petersburg, og da han en Aften skal ud at more sig sammen med sine Kammerater, dumper han lige netop ind i det Bordel, der holder hans Elskede fangen. Det lykkes ham at redde Kæresten.

»Nina« er tredie Del i »Serien« om den hvide Slavehandel (ikke en Serie i den Forstand, at de samme Personer gaar igen, eller at Handlingerne er i Forbindelse med hinanden), startet af *Ole Olsen*, efter at »Fotorama« havde vist Vejen (se *Marguerite Engbergs* Artikel i »Kosmorama 17-18«: »Verdens første »lange« Film«). *Lilly Lamprecht* oplyser, at »Nina« er iscenesat af *Urban Gad*. I en af »Nordisk«s gamle Protokoller kan man finde, at Filmen er skrevet af »A. Schmidt« – formentlig Skuespilleren *Albrecht Schmidt*.

Filmen er ikke paa Højde med Tidens bedste danske Melodramer, men den har levende Scener: Kyssescenen ved Bordet, Scenerne med Leve manden paa Bordellet og – fremfor alt – Scenerne med Bordelmadammen, fortrinligt spillet af *Amanda Lund* (Cirkusdirektørens Kone i *Psilander*-Udgaven af »Klovn«). Kostelig er Bordeldamens Latter, efter at hun har snuppet den unge Piges Brev til Moderen (der staar i Brevet, at hun endnu ikke er rigtig fortrolig med Forholdene!). *Amanda Lund* er i »Nina« ikke saa lidt af en *Florence Bates*.

I Forhold til mange af Tidens danske Film viser »Nina« en fornuftig og bemærkelsesværdig Forsigtighed i Forsøget paa at gengive fremmede Lokalteter – der er ikke noget, der støder voldsomt, som f. Eks. i »Vor Tids Dame«, hvis New York har en paafaldende Lighed med Byen med de skønne Taarne.

Men som i saa mange af Tidens Film er der gjort for rigelig Brug af Breve og tilfældige Sammentræf. Dog maa man stadig – naar man kritiserer disse gamle danske Film – huske paa, at de var blandt de bedste, der blev iscenesat dengang, blandt de mest vellykket realistiske.

»DEN STÆRKESTE«

Det heldigste Fund blandt de nykopierede Film er afgjort »Den Stærkeste«, et paa mange Maader overraskende Arbejde, der gør det let for os at forstaa »Nordisk«s smukke Renommé i Storhedstiden.

»Den Stærkeste« er ligesom »Ungdommens Ret« skrevet af *Alfred Kjerulf* og har Ligheder med den, men Vægten er i den senere Film i højere Grad lagt paa Karaktertegningen, samtidig med, at Teknikken er mere forfinet.

Filmen er et Forsøg paa et *sophisticated* Lystspil – længe før *Mal St. Clair*. Intrigen er meget spinkel, hvis man overhovedet kan tale om en Intrige. »Den Stærkeste« er et lille *proverbe* om det erotiske Spil, handler om Kampen om det erotiske Overtag, er *sophisticated* ved at understrege det sportslige i Erotikken, tager paa en ganske elegant Maade »Trolld kan tæmmes«-Motivet op.

Hovedpersonerne er den dominerende og arrogante Grevinde Rinette v. Thule og den ikke mindre selvsikre Chas. Burns. Hun vil ha' ham, og han vil i og for sig ogsaa ha' hende, men hun maa kanøfles lidt først. Han spiller derfor indifferent (Programmet: »Burns ved nok, hvad han gør – hans Modstand ægger blot Grevinden endnu mere«). Til Slut (fiks Udnyttelse af Kravet om en afsluttende Sensation) faar Grevinden med karakteristisk Ekstravagance installeret et større Dødsførselsapparat i sin Have (med Dygtighed holdes Tilskueren spændt paa, hvad Stilladset skal bruges til), og under et Selvskab forkynner hun, at hun vil have den Mand, der tør tage Turen. Burns tager mod Udfordringen, men bagefter fjerner han sig bukkende og beklager, at han i Øjeblikket ikke er modtagelig for Smiger. Og Grevinden maa løbe ud til ham og uforbeholdent erklære ham sin Kærlighed.

Visuelt er »Den Stærkeste« Gang paa Gang forbløffende: Sikre Panoreringer, fine Billedkompositioner og smuk Klipning. Klipningen imponerer især i Dødsførsels- og Ridesportsscenerne, man lægger f. Eks. Mærke til det indskudte nære Billede af Springet med Hesten. Noget saadant var dengang at *eksperimentere*. Man tænker paa, at det var *Schnedler-Sørensen*, der iscenesatte »Dr. Gar el Hamas Flugt« (ogsaa 1912) med de fortræffeligt klippede Forfølgelsesscener, og naar til den Hypotese, at han var den Instruktør, der før *Benjamin Christensen* (»Det hemmelighedsfulde X«, 1913) og August Blom i »Atlantis« (1913) bedst begreb Klippingens dramatiske Muligheder.

Men først og fremmest er det Spillet og Karaktertegningen (dog naturligvis i intim Forbindelse med Instruksen; Ansigterne trækkes i langt højere Grad frem i Billedet end i »Ungdommens Ret«), der gør »Den Stærkeste« ekstraordinær. *Psilander* og *Else Frølich* – især *Else Frølich* – formaar at skabe Liv i deres Figurer. De er virkelig individualiserede, ikke blot Brikker i et Spil. Situationerne er i nær Kontakt med deres Personligheder, det, der *sker*, er Udtryk for, hvordan de *er*, egentlig er det et Spørgsmaal, om man overhovedet kan tillade sig at kalde »Den Stærkeste« et Melodrama. Filmen har ganske vist en Sensationsslutning, men hvis man sammenligner den med »Ungdommens Ret«, ser man, at den i meget højere Grad har en psykologisk Funktion end den tidligere Film.

»Den Stærkeste« synes mig et væsentligt Skridt frem paa Vejen til Filmkunsten. Og mange af »Nordisk«s Film fra ca. 1908–1914 indeholdt væsentlige Landvindinger.

November 1956.

Erik Ulrichsen.

Not. 29/10.56.4.

(1616)

NINA.

Behandlen "Hvad"

- 1 Nina
(Den hvide Slavehandel **III**) 13
- 2 ~~Kunstfilm~~ 1912
- 3 Personerne:
Enkefru Wolmer
Nina, hendes Datter
Thompson - Søofficer - hendes Kæreste 60
Cohn - Agent
- 4 Udenfor Scala Variétéen
- 5 Marineministeriet No 8932 Ltr.C
Løjtnant Thompson udkommanderes herved med
Panserkrydseren "Havørnen". Sejlklar imorgen
Onsdag. Schöller/ Krag.
- 6 Scala Variétéens Kontor
- 7 Nina vil gerne have sin Kontrakt fornyet
for en Maaned.
- 8 Jeg forlader Variétéen i Aften!
- 9 Et Par Dage senere
- 10 Til Variété. En ung Dame med god Sang-
stemme søges til Empire-Variétéen i St.
Petersborg. Høj Gage. Billet mrkt. 12 med
Fotografi sendes til Cohn - Postbox 895
St. Petersborg.
- 11 14 Dage efter.
- 12 Empire Variétéen
St. Petersborg
Ærede Frøken! Antager Deres Tilbud. Kom
omgaaende. Rejsepenge telegraferet til
Deres Adresse. Cohn.
- 13 Lev vel, mit Barn!
- 14 I St. Petersborg. Cohn modtager Nina.
- 15 Kære Mor. Jeg er lige ankommen, og er
selvfølgelig ikke rigtig fortrolig med
Forholdene.- } Kun
- 16 Nej, Frue! Der er stadig intet Brev fra
Deres Datter.
- 17 Ogsaa en der længes.
- 18 Kære Herr Thompson. Jeg er saa ulykkelig.
Nina rejste for en Maaned siden til Empire
Variétéen i St. Petersborg, og endnu har
jeg intet hørt fra hende. Hvad skal jeg
gøre? Deres M. Wolmer.-
- 19 Der er Sejlordre for St. Petersborg.
- 20 Hos Empire Variétéens Kapelmester.
- 21 Nej, jeg kender ingen ung Dame af det
Navn.

V. A. Jørgensen Lyngby

Brev Kæmpehofft

Brev anden Skrift

22 De russiske Søofficerer inviterer deres Kammerater
med ud at se Byens Natteliv

(flyttes)

23 Et Gensyn

(flyttes)

24 Mød mig i Nat Kl. 1 nedenfor mit Vindue!

(flyttes)

25 En Overraskelse

(flyttes)

26 Næste Morgen

(flyttes)

27 Jeg er bleven overfaldet i Nat af en
Person her fra Huset

28 Jeg maa have tabt den ene Billet

flyttes

29 Atter forenede

flyttes

N I N A.

Den hvide Slavehandel No. 3.

=====

Forestillingen er forbi i Scala-Varieteen. Udenfor gaar Løjtnant Thompson og venter paa sin smukke Kæreste, Visesangersken Nina; men desværre er det ikke glædelige Meddelelser, han har at give hende, thi næste Morgen skal han paa Togt med .Panserkrydseren "Havørnen", og hvem ved, naar de saa ses igen.

Næste Morgen sejler Thompson, og Nina, der maa forsørge sin gamle Moder, gaar hen til sin Direktør for eventuelt at faa sin Kontrakt forlænget for en Maaned til. Da hun imidlertid ikke vil, som han vil, bliver Kontrakten ikke forlænget, og Følgen bliver, at Nina lægger Billet ind paa en Annonce fra Empire-Varieteen i St. Petersburg. Fjorten Dage efter har Nina Slutsedlen i Lommen og damper af til St. Petersburg, tung i Hjertet over at skulle skilles fra sin gamle Moder, men dog glad ved Udsigten til de mange rare Penge, hun skal bringe med hjem til hende.

Paa Kajen i St. Petersburg modtages hun af Agenten, Cohn, en Mand, der ikke indgyder større Tillid, men Nina følger ham dog, da intet er at klage paa hans Optræden. Ak! altfor snart— men desværre for sent, skal hun erfare, at han er en hel anden end den, han udgiver sig for. I Virkeligheden er han ikke Impresario, men Agent for den hvide Slavehandel, og det Hus, han har ført Nina ind i, er intet mindre end et af Storbyens mest berygtede offentlige Huse.

Stakkels lille Nina, det er ikke gode Dage, hun har her. Brevene til hendes Kære bliver opsnappede og brændte, og hjemme sidder der en gammel Moder og græder sine Øjne tørre, fordi hun ikke hører noget fra sin lille Datter. I sin Sorg skriver hun om Hjælp og Raad hos Løjtnant Thompson, og

denne bliver naturligvis ganske bestyrtet, da han faar Budskabet om Ninas Forsvinden. Heldigvis vil Skæbnen, at "Havørnen" faa Dage efter anløber St. Petersborg, og ankommen hertil styrter Thompson straks op til Empire-Varieteens Dirigent for at erfare noget om sin Kærestes Skæbne. Men denne kender selvfølgelig intet til nogen Nina, og Thompson er nu klar over, at hans Kæreste er falden i samvittighedsløse Slynglers Vold.

Om Aftenen inviterer de russiske Søofficerer deres Kammerater med ud at se paa Byens Natteliv, og skønt Thompson ikke er meget oplagt til Kommers, gaar han dog med i Haab om at komme paa Sporet efter Nina. Og ganske rigtigt - Skæbnen vil, at Officererne netop dumper ind i det Hus, hvor Nina er indespærret. Nina er ude af sig selv af Glæde, da hun genser Thompson og aftaler at flygte med ham om Natten; men Cohn, der har overværet Samtalen, forpurrer det, uskadeliggør Thompson og belaver sig paa at forlade Byen med Nina. Uheldigvis taber han den ene af Dampskibsbilletterne, den bringer Politiet, som Thompson har allarmeret, paa Sporet, og netop som Cohn i god Behold er kommen ombord i Udvandrerdamperen med Nina, overmandes han af Politiet og arresteres, medens Nina glædestraalende kaster sig i sin Kærestes Arme, og snart efter er hun atter hjemme igen hos sin Moder, glad og lykkelig over, at hendes første og sidste Eventyr trods alt fik et heldigt Udfald.

-----oooo0oooo-----

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**

KOPENHAGEN

**BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.**

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

N I N A.

Die weisse Sklavin No. 3.

=====

Die Vorstellung im Scala - Variété ist vorüber. Ausserhalb des Variétés erwartet Leutnant Thompson seine Schöne Freundin, die Sängerin Nina, aber leider hat er nur eine traurige Nachricht für sie. Den nächsten Tag muss er mit dem Panzerschiffe "Der Meeradler" absegeln, und wer weiss wann sie sich nächstes Mal sehen können.

Am folgenden Morgen segelt Thompson ab, und Nina, die ihre alte Mutter versorgen muss, geht zu ihrem Direktor um vielleicht ein erneutes Engagement zu erreichen. Sie werden aber nicht einig, und der Kontrakt wird nicht abgeschlossen. Nina sucht nun durch eine Annonce Engagement bei einem Variété in St. Petersburg, und 14 Tage später hat sie den Kontrakt in der Tasche und reist nach St. Petersburg ab, schweren Mutes, weil sie die Mutter verlassen muss, aber froh über das viele Geld, welches sie verdienen kann.

In St. Petersburg wird sie von dem Agenten, einem Herrn Cohn, empfangen. Er flösst ihr nicht sehr viel Vertrauen ein, aber sie folgt ihm doch, da sein Benehmen tadellos ist. Es dauert aber leider nicht lange, bis sie versteht, dass er ein ganz anderer ist, als der, für welchen er sich ausgiebt. Er ist gar kein Impresario, sondern nur Agent für den weissen Sklavenhandel, und er hat Nina in eins der berühmtesten Häuser der Grossstadt gebracht. Die arme Nina verlebt hier eine traurige Zeit. Ihre Briefe werden alle aufgeschnappt und verbrannt, und zu Hause wartet die alte Mutter mit stets grösserer Angst auf Nachricht von ihrer Tochter.

In Ihrer Verzweiflung schreibt sie an Leutnant

Thompson und sucht bei ihm Rat und Hilfe. Bestürzt erhält er die Nachricht von ihrem Verschwinden, und als zufälligerweise "Der Meeradler" nach St. Petersburg kommandiert wird, eilt er sofort nach seiner Ankunft nach dem "Empire Variété" um etwas über Ninas Schicksal zu erfahren. Der Direktor des Variétés kennt aber ihren Namen gar nicht, und Thompson fühlt sich jetzt überzeugt, dass Nina gewissenlosen Menschen in die Hände gefallen ist.

Des Abends laden die russischen Offiziere ihre Kollegen ein das Nachtleben der Stadt anzusehen und obwohl Thompson nicht besonders Lust hat, geht er doch mit um vielleicht auf diese Weise Nina nachspüren zu können. Und ganz richtig! Die Offiziere treffen grade das Haus in welchem Nina eingesperrt ist. Diese wird natürlich ausser sich vor Freude als sie Thompson wiedersieht und verabredet mit ihm in der Nacht zu fliehen, aber Cohn, der das Gespräch gehört hat, verhindert die Flucht, macht Thompson unschädlich und bereitet sich vor mit Nina die Stadt zu verlassen. Er hat das Unglück das eine Billet zum Dampfschiffe zu verlieren. Dieses bringt die Polizei auf die Spur, und grade als Cohn wohlbehalten an Bord des Auswandererdampfers ist, wird er von der Polizei übermannt und verhaftet. Nina wirft sich aber freudestrahlend an die Brust ihres Freundes, und bald ist sie wieder zu Hause froh und glücklich, dass ihr erstes und einziges Abenteuer am Ende so glücklich ausfiel.

-----oooo0oooo-----

N I N A.

La traite blanche, 3ième part.

La représentation au music-hall "Scala" est finie. Devant le théâtre le lieutenant Thompson attend son amie, la jolie chanteuse Nina. Il n'est pas de bonne humeur, car le lendemain il doit s'embarquer sur le torpilleur "l'Aigle", et qui sait quand ils se reverront. Le lendemain matin M. Thompson part, et Nina, qui est obligée de pourvoir à l'entretien de sa vieille mère, se rend chez son directeur pour renouveler son contrat pour un mois encore. Mais comme ils n'arrivent pas à s'entendre sur les conditions, le contrat n'est pas renouvelé. Alors Nina demande par la voie des journaux un engagement au Music hall Empire à St. Petersburg, et au bout d'une quinzaine le contrat est conclu, et elle part pour St. Pétersbourg, le coeur gros, parce qu'il lui faut quitter sa mère, mais contente de la perspective d'un gros bénéfice.

Au quai de St. Pétersbourg l'agent M. Cohn, homme d'une mine qui n'est pas pour inspirer confiance, attend Nina qui cependant n'hésite pas à le suivre d'autant plus qu'il se montre très correct vis-à-vis d'elle. Hélas, elle ne tardera pas à comprendre qu'il n'est pas celui pour qui il se donne. En effet il n'est pas imprésario, mais agent au service de la traite des blanches, et la maison où il a conduit Nina est une des maisons publiques les plus mal famées de la ville. Pauvre petite Nina. Elle doit passer par des épreuves dures. Les lettres qu'elle écrit à sa famille sont saisies et brûlées, et la vieille mère laissée seule la-bas, pleure de n'avoir pas de nouvelles de sa fille. C'est alors qu'elle a l'idée de s'adresser au lieutenant Thompson qui est stupéfait d'apprendre que Nina a disparu. Heureusement le torpilleur "l'Aigle" touche quelques jours après St. Pétersbourg, et à peine débarqué, le lieutenant s'empresse d'aller trouver le chef du music-hall "Empire" pour obtenir des nouvelles de Nina. Mais ce monsieur ne connaît personne de ce nom, et M. Thompson comprend maintenant qu'elle doit être tombée entre les mains

de quelque malfaiteur.

Le soir les officiers russes invitent leurs confrères à voir St. Petersburg de nuit, et bien que M. Thompson ne soit pas disposé à s'amuser il les suit dans l'espoir de découvrir la trace de Nina, et, en effet, les officiers entrent par hasard dans la maison où Nina est emprisonnée. Nina est hors d'elle de joie, en revoyant M. Thompson, et ils conviennent de ce qu'elle s'enfuira avec lui pendant la nuit, mais Cohn qui a assisté à l'entretien entre Nina et Thompson, l'empêche et se prépare à quitter la ville avec Nina. Malheureusement il perd un des billets pour le vapeur, et ce billet sert à mettre la police, allarmée par M. Thompson, sur la piste du coquin qui est attrapé et arrêté au moment où il met ses pieds à bord du transatlantique accompagné de Nina qui se jette avec joie dans les bras de son ami.

Peu de temps après elle rentre chez sa chère mère, et toutes les deux se consolent vite de la misaventure, en se disant que tout est bien qui finit bien.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**

KOPENHAGEN

**BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.**

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

